

ΑΘΗΝΑ ΓΚΗΣ
24 ΦΕΒ. 1962

Εικαστικές τέχνες
ΦΡΟΣΩ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΣΤΟ ΤΕ-
ΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΘΗΝΩΝ

«Η άπληκτη, έλεγχε ο έγκάρδια άνθρωπιό της, συνδέουν
Μητροκόκι, δέν είναι μ' ένα μαγικό τρόπο την άρχαία
σκοπός στην τέχνη, με αίσθησή του αβολογιστικό
φάνει κανείς σ' αυτήν πλησιάζοντας στο άλη-
πινό νόημα των πραγμάτων». Η Εύθυμιόδη προσφέρει έντο-
Μιά τέτοια αναρπαστική άπλο- νες αισθητικές απολαύσεις με
τητα, που καταβύγει και συγ- την ειλκήνεια και τη στερεότη-

Μία από τις κουκουβάγιες της Φ. Εύθυμιόδη.

συγκίνησι, άντικρύζει ο θεατής
στά γλυπτά, που έκθέτει από η-
μέρες τώρα στο Τεχνολογικό Ίν-
στιτούτο Αθηνών η Φρόσω Εύ-
θυμιόδη.

Η πρώτη αίσθησι, που εύφραι-
νει άπέραντα, είναι η διαπιστώ-
σι ότι βρίσκεται μπροστά στίς
στερεές και τελειωμένες δημιουρ-
γίες ένός δυναμικού ταλέντου,
μιάς διαρκούς Ιδιοσύνης, που
συνεχίζει τη μεγάλη έλληνική πα-
ράδοσι του άνθρώπινου μέτρου με
νέα γλυπτικά όραματα, που έχουν
τή δική τους νομοτέλεια, παίρ-
νοντας την καθολικότητα του
συμβόλου.

Έτσι, η παρουσία του ταλέν-
του έγγυάται για την πειστικώ-
τητα, που έκπηγάει από τίς και-
νοτομικές λύσεις σέ κάθε πλαστι-
κό πρόβλημα. Λυτρώσεις θά έλε-
γε κανείς τά γλυπτά αυτά, που
υποκαθίζουν τη φιγούρα με τη
δυναμικότητα της κίνησης, για
νά δημιουργήσουν έλεύθερα θέμα-
τα ένός άποπνευματωμένου λυ-
ρισμού.

Η καλλιτέχνης, έξ άλλου,
αίχμαλωτίζει με τον έντονο κα-
σμοπολιτισμό της — κι' αυτό ά-
κόμη ένα δύσσοεισικό στοιχείο του
πολυμήχανου πνεύματός της —
που προσδίνει στα έργα της τον
αίκοιμενικό έκτενο χαρακτήρα, που
καταξιδίζει τίς μεγάλες δημιουρ-
γίες. Οι κουκουβάγιες της, όσο
κι' έν είναι μεξικάνικα σηματο-
γείες, μένουν με τον πιο στοιχα-
στικό τρόπο τά κυλαδίκια αγά-
πημένα πουλιά της Αθηνάς, που
διακρινίζονται στον έλληνικό
χώρο.

«Τό ταξίδι, σημειώνει ο Πώλ
Μοράν, δέν είναι μόνο περίπατος
στό διάστημα. Είναι επίσης άνο-
δος ή κάθοδος στό χρόνο». Η
Φρόσω Εύθυμιόδη, άκούραστη τα-
ξιδιώτισσα, μελετά την τέχνη
των Ίνκας και των Μάγια, κι'
άπό την Κολομβία, τό Πέρο, τό
Μεξικό, τίς Ίνδιές, περνάει στό
νέο κόσμο, κι' άνιχνεύει τη σύγ-
χρονη άμερικανική γλυπτική, που
διαπνέεται άπό ένα ζείδωρο αίσθη-
μα άτομικής έλευθερίας. Κι' ό-
πως ή ίδια έξηγει, ο χώρος — κε-
νόν» στη γλυπτική σύνθεσι, ή κί-
νησι με τη γεωμετρική έννοια, ή
τάσι για την άπολύτρωσι άπό τό
νόμο της βαρύτητας, άπό τούς
άξονες και τίς κεντρομόλους δυ-
νάμεις, ό φυλοκεντρισμός και ή
τάσι για μεταίωρησι και ένέρ-
γεια, που έμπάραξι στην άλ-
γόκι, προσδίδουν τον Ιδιαίτερο
χαρακτήρα της γλυπτικής του
νέου κόσμου.

Ένα τέτοιο Ιδιαίτερο χαρα-
κτήρα, με την πιο άκέραιη αλή-
θεια και την πιο αίσιόδοξη αγά-
πη για τον άνθρωπο, παρουσιάζ-
ουν τά σφυρήλατα μέταλλα, που
δένουν τίς γλυπτικές συνθέσεις
της καλλιτέχνης. Ο δυναμικός
ρύθμος της, τό μεστό πλαστικό
νόημα της φόρμας, τά όλο και
πιο έντονα άφαιρετικά έκφραστι-
κά μέσα, που κροβίζουν έτσι μία
βαυμασκή κλασσική λιτότητα, ή

τα της δουλειάς της. Οι φόρμες
της προβόδουν μία κρυφή οικειώ-
τητα με τη δημιουργό τους, κα-
θώς και την πιο καλόδοξη ύπο-
ταγή στίς προθέσεις της. Έτσι
που τά σκληρά και διάτροπα μέ-
ταλλα θά φαίνεται πως άπαύ-
νον άνν πηλός στα δάχτυλά
της. Ακόμη και τά πιο άφαιρε-
τικά έργα της, που μιλούν με τον
όγκο, τον ρυθμό και την κίνησι,
γίνονται κατανοητά και συγκι-
νούν με την παρθενικότητά τους.
Κι' αυτή ή έναρμόνισι της άφαι-
ρέσεως και της πραγματικότητας,
πετυχαίνει τη δημιουργία συμβό-
λων, που κατακτούν βίαια, δυνα-
μικά δίχως άπατηλές θαυματο-
ποιίες, η «Μεσοάβια» και ή «Σί-
βυλλαν», ή «Χοροίτρια» και η
«Νίκη», ο «Άετός Πτε» και τόσα
άλλα διατρονούν άμειωτη άλη τη
ζεστασιά της δημιουργίας τους,
κι' όλους τούς στοργικούς δε-
σμούς μιάς μυστικής ζωής, με τη
δημιουργό τους. Κι' αυτό γιατί ή
Εύθυμιόδη με τη πνευματικότητα
της παρουσίας της και τό άν-
θρωπιστικό νόημα του έργου της,
θυμίζει τά λόγια του Τζιλιότι:
«Μού άρέσει ν' άκούω την άση-
τερη φωνή μου. Είναι τό σπου-
δαιότερο».

ΑΛΕΚΟΣ ΔΡΑΚΟΣ